

**„Az Úr kegyelme öröktől fogva való
és örökkévaló az Őt félőkön, és az Ő igazsága a fiaknak fiain...”
(Zsoltárok 103,17)**

Kedves Gyerekek!

Az adventi időszakban karácsony örömhíre tölti be szívünket. Örömmel készülünk az ünnepre, s ez jó értelemben vett külsőségekben is megmutatkozik, hiszen nemcsak szívünket, lelkünket öltöztetjük ünnepi díszbe, hanem csinosítjuk, díszítgetjük környezetünket, lakásunkat, szobánkat, kertünket, osztálytermünket...

Meglepetéseket, ajándékokat is készítünk egymásnak, közben talán el is feledkezünk arról, mennyi ajándékot kaptunk mi magunk – mindezidáig.

Ha elcsendesedünk egy kicsit, meglátjuk, milyen hálás szívvel gondolhatunk vissza a tanév elejétől eltelt hetekre, hónapokra, szolgálatainkra, együtt töltött vidám és munkás hétköznapjainkra.

Jubileumi évünkben hangsúlyos helyen áll az iskola megalapítására s elindulására való emlékezés, erről tesz tanúbizonytságot az évfordulós versek, írások sokasága, az ezekből áradó szeretet, megbecsülés iskolánk felé, illetve annak a felismerése, hogy a mi Urunk mennyi jót ígért már az elődeinknek, mennyi jót tett velünk, és mekkora biztatást ad az utánunk jövők számára is.

A karácsony előtti pislákoló mécsesek mind-mind mintegy kis útjelző táblák ragyognak előttünk – ahogyan az Ige világossága, igazsága ragyog át az istenfélő emberek életén nemzedékről nemzedékre.

A Messiás eljövetelét már a próféták is jelezték – évszázadokkal korábban. S hogy miért is jött el Jézus, miért öltött testet az Ige karácsony éjjelén? Hogy tanítson Isten országáról, elvégezze a megváltás nagy művét a kereszten, bűnbocsánatot és örök életet adjon az őt félőknek.

Az Atya iránti engedelmességből és az irántunk való szeretetéből engedelmes volt mindhalálig, szolgálai formát vett fel, megtörte az önzés, a bűn és a halál hatalmát. Mennyei Atyja a mindenség Urává tette Őt, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyeieké, földieké és föld alatt valóké, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. Legyenek csendes adventi és karácsonyi estéink, lássuk meg az Atya nagy tetteit – köztük azt, hogy karácsonykor Jézusban egészen közel jött hozzánk.

Áldott ünneplést kívánok szeretettel:

Márta néni

**A kegyelem legyen mindazokkal, akik el nem múló szeretettel szeretik
a mi Urunkat, Jézus Krisztust. Ámen
(Efézus 6,24)**

HÍRADÓ

PROGRAMJAINK, SZOLGÁLATAINK

A 2016/2017-es tanévet augusztus 28-án tanévnyitó istentisztelettel kezdtük.

Az első tanítási nap szeptember 1-jén volt.

Szeptember 2-án a felső tagozatos gyerekek közös tanulmányi kiránduláson vettek részt. A hónap közepén egyhetes ünnepsorozattal emlékeztünk iskolánk alapításának 90. évfordulójára. Nagy örömmel verseltünk, rajzoltunk-festettünk, tulipánt készítettünk, sajtot gurítottunk, különféle társasjátékokkal játszottunk. A gyönyörű torta mellett a hét méltó befejezése volt a díjkiosztóval egybekötött záróünnepség.

Szeptember 29-én az alsó tagozatos gyerekek kirándultak.

Szeptember 30-án bibliai barangolással egybekötött csendesnapot tartottunk.

Októberben elején megemlékeztünk a zene világnapjáról. A gyönyörű hangszerszólók és az énekkarosok közös éneke mindannyiunk szívét megmelengette.

Október 6-án megemlékeztünk az aradi vértanúkról. Ünnepi műsorral a 6.b osztály tanulói szolgáltak.

Október 14-én a Bolyai Matematikaverseny körzeti döntőjének iskolánk adott otthont.

Október 21-én szép kiállítással, történelmi sétával és a 7. osztály szolgálatával emlékeztünk az 1956. évi pesti forradalomról.

Október 26-tól 28-ig tartott az őszi papírgyűjtés.

Az őszi szünet november 2-től 4-ig tartott.

November első hete iskolánkban a „tudomány hete” volt. A rendezvény keretein belül a diákoknak lehetőségük nyílt a tudományt új, izgalmas és érdekes előadásokon és kísérleteken keresztül megismerni.

Szintén ezen a héten esténként – felnőttek és gyermekek egyaránt – evangelizációs alkalmon vehettünk részt a fasori gyülekezetben.

November 11-én a Bolyai Anyanyelvi Verseny körzeti döntőjén képviseltük iskolánkat.

November 15-én nyílt napot tartottunk a leendő elsősök szüleinek.

November 20-án családi istentiszteleten lehettünk együtt templomunkban. Ünnepi műsorral a 3.a osztály tanulói valamint énekkaros diákjaink szolgáltak.

November 21-én a reggeli áhítat keretében megemlékeztünk iskolaalapító elődeinkről, és megkoszorúztuk az A épület falán lévő emléktáblát. Ünnepi műsorunkat az évfordulós hétre készült versekből válogattuk.

November 22-én és 23-án iskolánkban nyílt napot tartottunk.

November 23-án részt vettünk a kerületi Simonyi Zsigmond Helyesírási Versenyen.

November végén az első osztályosok megkapták a negyedéves értékelést.

Az adventi időszakban ismét csatlakozhattunk a karácsonyi ajándékgyűjtő akciókhoz, melyekkel rászoruló gyermekeknek, valamint határon túli magyar iskoláknak, óvodáknak és gyermekotthonoknak segítettünk.

December 6-án ellátogatott hozzánk a Mikulás. Délután Mikulás-váró kupán mérköztek meg egymással az alsó tagozatos gyermekek csapatai.

December közepén többen is szolgáltak különböző helyszíneken: a 4.b osztály néhány tanulója a Telekom karácsonyi ünnepségen vett részt, a 3.a osztályosok a csepeli idősek otthonába látogattak el, kis kamarakórusunk a csepeli iszákosmentő misszióban szolgált, a 4.a osztály tanulói a Vakok Állami Intézetébe látogattak, a 3.b osztályos gyerekek pedig a Bethesda Kórház gyermekeinek és az Albert Schweitzer Református Szeretetotthon idős lakóinak vitték Isten Örömhírét ajándékkul.

December 16-án délután vidám karácsonyi vásárban lehettünk együtt.

A szünet előtti héten reggelenként adventi dalok éneklésével hangolódunk a nap további részére és a közelgő ünnepre.

December 20-án a felsősök számára táncos mulatságot rendeztünk.

ELŐZETES:

December 21-én osztálykarácsony lesz, majd karácsonyi istentisztelet, melyen a 8. osztály tanulói, valamint énekkaros és hangszeres gyermekeink szolgálnak.

A téli szünet 2016. december 22-től – 2017. január 2-ig tart.

Első tanítási nap: 2016. január 3. kedd.

Megkönnyeztük a kirándulást

Bevallom, az első könnyek, amiket kidörzsöltem a szememből, az álmoság könnyei voltak. Nem volt könnyű hozzászoknom a koránkeléshez a nyári szünet után. Mégis milyen jó érzés, hogy míg mások a metrón, vagy a mellettünk araszoló kocsikban az iskolába tartanak, mi a pályaudvarra igyekszünk. Hurrá! Indulunk Zebegénybe! A vonatút során a felszabadult csevegés már feledtetné a könnyeket, de azok újra a szembe

szöknek, mikor végignézek a leszállás után sorokban hömpölygő gyerekseregben. Mind a mieink, és mind milyen felszabadultak, hogy ezen a napsütötte reggelen kijöttünk a természetbe. Az érzést emeli a trianoni emlékmű a hegytetőn, a Himnusz, amivel itt és most nemzetünk vesztésére emlékezünk. De azok az énekek is, amikkel megvalljuk, hogy a mi Urunk a történelemnek ura, és a természetnek teremtője. A további könnycseppeket jól titkoljuk egymás elől. Pedig pillanatokra vagy hosszú percekre úgy érezzük, feladjuk. A kaptató nem akar véget érni. Elfogyott az utolsó csepp víz. Félúton járunk, és a nagymarosi vonatindulásig másfél óra van már csak hátra. Csúszik a lejtő. Meredek az ösvény melletti hegyoldal. Akibe kapaszkodnék, éppen most esett fenékre. Forródrót a Zebegényben maradtakkal, mit kell mondani a kalauznak, ha nem érnék el a vonatot – a csoportjegy itt van nálunk.

Elcsigázottan, és egyidejűleg hihetetlen fürgeséggel, a legrendezettebb módon szállunk fel a vonatra. Mi történt? Mintha pontosan így terveztünk volna mindent elejétől fogva. Pedig más tervezett helyettünk. A sérült bokájú Andris és kísérője már kocsiban ülnek, éppen befértek két üres helyre. Istenünk gondoskodott rólunk, csodálatosabban, mint gondoltuk.

Minden porcikánkat átjárja a megkönnyebbülés. Megcsináltuk! Lehet végre lerogyni az ülésekre, falatozni, vagy zenét hallgatni. Ez jó volt! S ahogy kiengedünk, érezzük, hogy nemsokára a nevetéstől gyűlnek majd könnyek a szemünkbe, ahogy eszünkbe jut egy-egy részlet. Mikor az ösvény bejáratánál azt mondtuk: – Stop! Ez itt a tanári mosdó. – Lányok, vigyázzatok, Bence tanár úr még nem ért vissza! – Valójában úgy volt, hogy mi nem is túrázunk. – Most már mindegy! Visszaidézem a csodálatos látványt, ahogy a kilátóból szétnézve elterült alattunk a Dunakanyar. A nagy melegben úgy éreztem, jó volna ott lenni a parton, és mártózni egyet a folyó hús vizében. De érzem magamban a másik vizet, a kiapadhatatlan élő forrást, ami táplálja ezt a nedvesen folyton szememhez kéredzkedőt, a hála könnyeit. Ha szemüvegem lenne, bizonyosan bepárásítaná az üvegét.

De jó is nekünk, akik a világot ezen a szemüvegen keresztül nézhetjük!

Czövek Klári néni

„Mindeddig megsegített bennünket az Úr!”

(1Sámuel 7,12)

TÚRMEZEI ERZSÉBET Csodákra emlékezni jó!

Határkőnél hittel megállni,
Határköveknél visszanézni,
Hálás szívvel múltat idézni:
Csodákra emlékezni jó!

Meglátni, hogy minden utunkat
hű és hatalmas kéz vezette,
javunkra szolgált minden tette:
csodákra emlékezni jó!

Látni, hogy át viharon, vészen
hű Mesterünk hogyan segített,
éjekre fényt hogyan derített:
csodákra emlékezni jó!

Szeptember közepén egyhetes ünnepségsorozattal emlékeztünk iskolánk alapításának 90. évfordulójára. Nagy örömmel verseltünk, rajzoltunk-festettünk, tulipánt készítettünk, sajtot gurítottunk, különféle társasjátékokkal játszottunk. A gyönyörű torta mellett a hét méltó befejezése volt a díjkiosztóval egybekötött záróünnepség. Az ünnepi hetünkre készült köszöntő versekből adunk most egy kis válogatást.

KILENCVEN ESZTENDŐS ISKOLÁNK

Van egy érdekes szokás otthon minálunk
Születésnapokon nemcsak tortát csinálunk,
Mindenki ajándékot kap, különlegest:
Elolvassuk azt a zsoltárt, ahány éves lett.

Most az iskolának lesz a születésnapja.
Hogyan készüljünk erre a gyönyörű napra?
Mivel épp kilencven éves, énekeljük hát
A fekete énekeskönyv régi zsoltárát:

Mi már a lelegejétől tebenned bízunk...
Ideillik ez most? Vagy nem? Elgondolkozhatunk.
Szerintem a válasz: igen. Ez az én imám:
Isten éltesen sokáig, kedves iskolám!

Pócsik Tünde 5.a

Én még csak hétéves vagyok,
nagyon sok a kilencven,
nem is tudom, milyen lesz,
ha én is egyszer így megöregszem.

Kilencven szál gyertya:
elfújni is teher,
kívánom, hogy még legalább
száz születésnapod legyen!

Fürjes Zsófia 2.b

Határköveknél hálát adni,
és hallelujás köszönetben méregetni,
mi mérhetetlen:
csodákra emlékezni jó!

Messzi évekre visszanézni,
és számbavenni ezer áldást,
erőt, kegyelmet, megbocsátást:
csodákra emlékezni jó!

Hallelujás hálaadással
leborulni egy határköre,
s elindulni hittel előre,
amerre hív az égi szó.

Julianna királynő gyönyörű szép műve
Megvalósult régen, épp kilencven éve.
A háború alatt gyerekeket mentett,
Szép Hollandiába elvitette őket.

Sok változás történt kilencven év alatt,
De a tudás és hit mindig fontos maradt.
Iskolánk kapuját most is nyitva tartja,
Sok-sok vidám gyerek özönlik be rajta.

Írás és olvasás, sőt még hittan is van,
Istent dicsőítjük imában és dalban.
Kedves iskolám, most azt kívánom néked,
Fogadj gyerekeket még kilencven évet!

Lendvay Lilla 3.a

Kilencven éve királynők szépe,
Julianna mit gondolt szívébe?
Segít a szegényen, árván és cseléden,
Magyarországon, Budapest szívében.

Túl az ebéden, szálláson, tudáson,
Megmutatja Isten tervét e világon.
Túl a sok éven és korszakon,
Jól megy a sorom a fasonon.

Fábián Roland 5.b

Versírásba kezdtem én
Juliannánk ünnepén.
Kilencven éves iskolánk!
Mennyi élmény vár reánk.

Isten adott ötletet,
A holland szív sietett.
Áldást, békességet kívánt:
Így lett a mi iskolánk.

Juliannás gyerekek!
Ma is győz a szeretet.
Legyünk hűek mindehhez,
Kilencven év kötelez.

Köszönjük meg Istennek
És a holland keresztyéneknek!

Somogyi Johanna 5.a

Istenünk ezt az iskolát
Kilencven éve őrzi már.
Gyermekek, tanárok népes serege
Hirdeti: itt jelen van Isten szeretete.

25 éve, a rendszerváltás után
Egy osztállyal indult újkorba iskolánk.
Idén már 14 osztálynyi gyerekcsapat
Dicséri Istent, hogy iskolánk megmaradt.

Istenünk! ezt az iskolát
Még sok 90 évig őrizz s áldd!

Csengeri Gyöngy 5.a

Szeretem az iskolám,
Otthonként tekintek rá.
A nagy falai vigyáznak rám,
Szeretve ölelnek, mint a nagymamám.

Mikor reggel beérek,
Azonnal reá figyelek.
Történelem, magyar, matek,
Mesél ablak, ajtókeret.

Lágyan szóló dallamok,
Én csak csendben hallgatok.
Kilencven év bölcsesség:
Jó sokat kell tanulnom még!

Sonjic Natália 5.a

Juli-suli méltán híres,
Az idén lett kilencven éves.
Ünnepeljünk vidám szívvel,
Énekszóval, békességgel.

Egy királynő adománya
Indította az útjára.
Sok kisgyermek új hazája:
Tudásunknak fellegvára.

Felnőtt s gyermek vidám szívvel
Reggel a kapuján belépdél.
Könyv kinyílik, labda pattan,
Tudás s játék összhangban!

Az Úr kísér az úton minket,
Tanárt, szülőt, gyermekeket.
Áldd meg, Uram, az iskolát,
Jól szolgálja gyermekhadát!

Kunszt Eszter 5.a

Ismerek valakit, aki 90 éves,
A Julianna iskola.
Már életre kelt,
Olyan sok diák járt és jár oda.

Hogy miért?
Mert itt munkálkodik a szeretet,
Amely sok évvel ezelőtt
Létrehozta az iskolát.

Egy keresztyén nép
Nemes lelkű vezetője
Irányításával megsegített egy másik
Háborútól megszenvedett népet.

Nem kérve cserébe semmit,
A szeretete gyümölcsét adta át nekünk.
Így jött létre iskolánk.

A jó Isten áldását
Kérjük a segítő kezekre,
És mindig emlékezni fogunk
A szerető szívek által létrehozott csodára:
A Julianna iskolára!

Magyar Lilla 5.a

SZÜLETÉS NAP

Örüljön hát tanár, diák,
S ünnepelje az iskolát!
90 éves lett idén,
Így született e költemény.

Sokat látott már az épület,
Benne sok gyermek nevelkedett.
A gyerekeknek mindig jó otthona volt,
Főleg annak, aki jól tanult.

Most nekem is ez a második otthonom,
A matekot én is itt tanulom,
Meg a betűvetést és a történelmet.
Azért jó, hogy a szünetben focizni is lehet...

De nemcsak a nyelvtant tanulom
Meg a matematikát,
Hanem azt is, hogy Isten egyszülött Fiát
Elküldte értem, s ha én ezt megértem,
Beír a könyvbe, örökre....

Akik régen a padokat koptatták,
Mára már felnőttek: apukák, anyukák.
Én is miniszter leszek majd vagy csillagász,
De az is lehet, hogy olyan, mint Dzsudzszak Balázs.

Még nem tudom,
De apa mindig azt mondja nekem:
A táltumaidat jól használd, gyermekem!

Ennek szeretnék megfelelni,
Segít nekem ebben tanító néni.
Sokat tanulok ezért minden nap,
Mert ki mint vet, úgy arat.

Kilencven éves az iskolám,
Majdnem annyi, mint dédapám.
Együtt születtek hajdanán
A húszas évek derekán.

Most tehát 90 gyertya ég,
De nekünk ez még nem elég!
Jóisten, tartsd meg az iskolát
Még 90 évig legalább!

Bartha Zsófi 4.b és Bartha Dani 3.b

90 év nagy idő!
Emberszámba mily dicső!
Holland testvérszeretet,
Aki megszült tégedet!
Plántált, ápolt sok tanár,
Kicsi, nagy és vén diák!
Évek alatt nagyra nőttél,
Új épülettel bővítettél.
Sok csodádnak híre ment,
Sorba áll a sok gyerek.
Tárt karokkal várod őket,
Együtt mentek kart-kart öltve.
Szívünkben a szeretet.
Köszöntünk most tégedet!

Kovács Levente 5.b

Szép tulipán, Julianna,
Nevét iskolánkknak adta.
Megmentett sok gyermeket,
Ad kezükbe kenyeret.

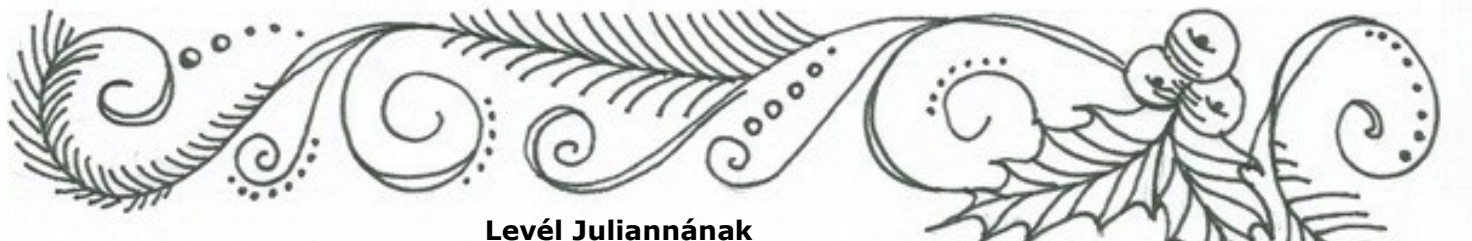
Sok esztendő így megértünk,
Hollandok testvére lettünk.
Hálás szívvel ünnepelünk,
Julianna királynőnk.

Mikor aztán trónra ültél,
Nemzetünkért sokat tettél.
Zászlónkat elfogadtad,
Nagy méltónak találtad.

Neved méltó, lelked tiszta,
Sok kisgyermek csengő hangja
Nagy örömmel ezt kiáltja:
Julianna, Julianna!

Koncz Villő 4.b

Levél Juliannának

Mikor ide beléptem,
Tátva maradt a szám,
Sok-sok gyermek nevetett itt
Az idők során.

Ki ide először járt,
Bizonyára nem él már.
Így most róluk is megemlékezünk,
És igazából sosem feledünk!

Moses Brenda 5.b

90 éves az iskolám

90 éves az iskolám,
ez bizony nagy szó.
Idősebb, mint a Nagymamám,
s ez sok gyereknek jó.

A hollandok szeretete
sok gyermekén segített.
Táplálták és ruházták
a gyenge gyermekeket.

Építettek egy iskolát
a templom mögötti téren,
nem ma volt és nem is tegnap,
hanem bizony régen.

Királynői nevet kapott,
Julianna lett a neve.
Címerét még mindig hordjuk
baloldalon szívünk felett.

Szeretem az iskolát,
mert az Úrról tanulunk.
Áldásával majd mi is
jó felnőtté válhatunk.

Ha majd lesznek gyermekeink,
ide járnak még tovább.
Eltelik még 90 év,
s kinövik az iskolát.

Varga-Tóth Zsófi 5.a

Mindenki, aki juliannás,
Jól figyeljen most rám!
Jubileum köszöntött ránk,
90 éves lett az iskolánk.

Julianna, Julianna, hogyan tudnék meglenni én Nélküled?
Számolom a napot, percet, mikor lehetek újra Teveled.
Hosszú volt a nyár, jól teltek a hetek,
S mégis várom a szeptembert,
Hogy együtt lehessenek azokkal, kiket nagyon-nagyon szeretek.
Hogy együtt megéljük az új élményeket.

Kilencven éved alatt láttál sok szépet és jót,
Láttál csillogó gyerekszemeket, s láttál vesztés háborút.
Láttál mosolyt, láttál könnyet,
Megbocsátást és kegyelmet.
S erre tanítasz minket, mint nagyanyó a gyermekeket.
Kérlek véd, szívembe üzeneted,
Amit magammal vihetek, ha egyszer ölelő karjaidból elmegyek.
Addig is taníts, nevelj, dédelgess,
Hogy sok örömet szerezzek a dicsőséges Istennek.

Szerető gyermeked: Lili
Szabó Lilien 4.b

Kilencven éves az iskolám

Kilenc évtized elég sok,
Ennyi ideje okosodnak itt a diákok.
Nagyapák és dédnagyapák
Koptatták itt annak idején a padot.

Az első világháború után
Helyet kapott egy épület itt, a templom udvarán.
Iskola lett belőle,
S egy holland hercegnő után Julianna lett a neve.

Azóta sok vidám gyerek
Tanult meg itt írást, olvasást és verseket.
Szívük mélyén ma is őrzik
Itt töltött éveik, élményeik szép emlékeit.

Kilencven év, bizony nagyon sok,
De hitben, szeretetben, békében aggodalomra semmi ok.
Isten óvjon benneteket!
Hát „ Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket.”
Nagy Dániel 7.o.

Nagy Dániel 7.o.

Csinosítjuk termünket,
Szép ruhába öltözünk be.
A királyi párra várva,
Belebújunk narancsszínű ruhánkba.

Megmutatjuk országnak-világnak,
Mennyire szeretjük iskolánkat.
Végezetül mi mást is mondhatnánk?
Boldog születésnapot!

Áncsán Krisztián 5.a

Julianna-história

Gesztenyefák árnyékában áll egy régi tanoda,
Ennek neve: Julianna Református Általános Iskola.

A hollandok szeretetének köszönhetjük,
Hogy itt most ez iskolát ünnepelhetjük.

Elmesélem dióhéjban történetét,
Hogyan alakult az elmúlt 90 év.

Az első világháború után éhínség következett,
A szülők nem tudták mivel etessék gyermekeiket.

Nemcsak élelmet és kedvességet adtak,
Hanem pénzádománnyal is segítettek országunkat,
És ezzel iskolát alapítottak.

Julianna lett a neve, a Fasorban épült,
A holland királynőről kapta nevét a hála jeléül.
Később a hatalom beszüntette működését,
De csak átmeneti lehetett a büntetés.

Megváltozott a világ 90 év alatt,
De a szellemiség és a magyar szív ugyanaz maradt.

Ahogy egykor a jó szándék és a krisztusi cselekedet
Indította a holland testvéreket,
Úgy kell nekünk is továbbadni a szeretetet.

Hogy ha szívből szeretsz ideleln a földön,
Az igaz kincset megleled majd a Mennyben fönn.

Ha minden diák, ki itt tanul, egy kupacba gyűlne,
Az udvar hamar benépesülne.

Isten éltesen, Julianna,
Köszöntenek most kicsik és nagyok.
Ez alkalommal tiszteletedre peregjenek a dobok,
Szóljanak az orgonásípok.

Fürjes Máté 3.b

Mind - ed - dig meg - se - gí - tett, nagy
dolgot tett az Úr! Így lesz É - BEN HÁ -
É - ZER* ma em - lék - osz - lo - pul.

* a segítség köve

90 éves az iskolánk

90 éves az iskolánk,
Drága, szeretett Juliannánk!
Holland szívnek köszönhetjük,
Hogy még ma is itt lehetünk.

Háború dúlt akkor
Utcán, városon,
Nem volt nyugodt egy ember sem
Este, a vánkoston.

Iskolánk is ekkor indult
A háború idején.
Elbújtunk a templom mögé
Félve, de könnyedén.

Átvészeltük a háborút
Épen, egészségesen,
Ezt zengte az iskolánk:
Hála neked, Istenem!

Hálataljes szívvel
A hollandok iránt.
Néik zengtünk éneket,
Hálaadó imát.

Aztán egy borús napon
Mégis megszűnt minden.
Abbamaradt a tanítás,
A hittan, azaz Isten.

Rájöttek a gyerekek,
Esélyük már nincsen.
Hiába volt több évig
Csak velünk az Isten.
Rájöttek, a végére
Már semmijük sincsen.

Aztán néhány év múlva
Mégis megtört a csend.
Visszaállt a figyelem,
A fegyelem, a rend.

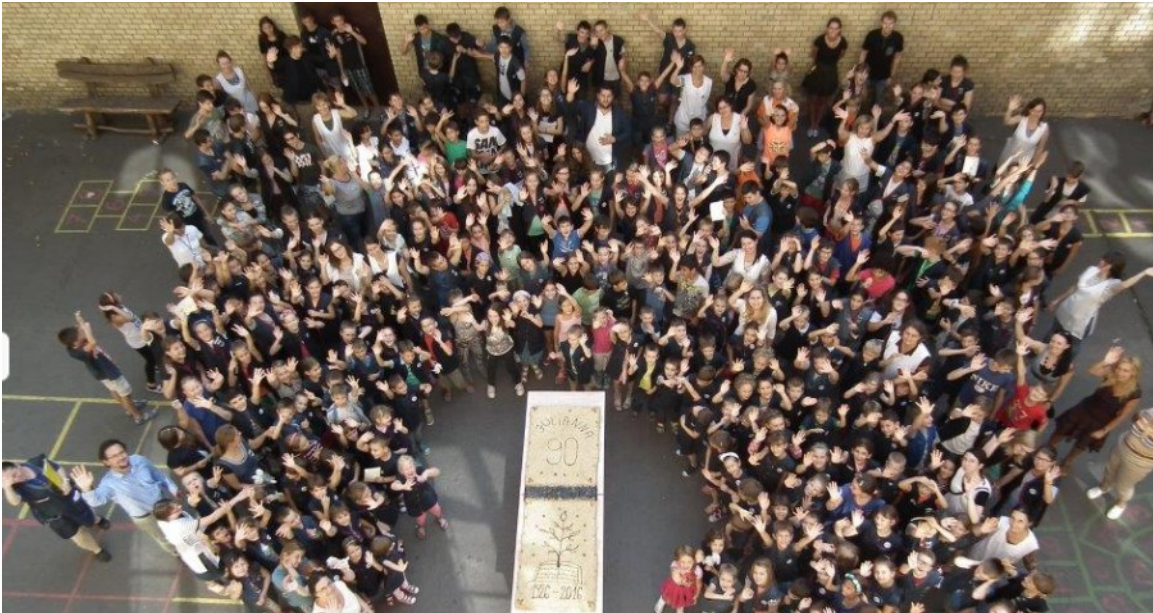
Nem volt kérdés, tudták
Diákok, tanárok,
A Julianna másodjára
Látott napvilágot.

Újraindult, nem volt vége,
Új diákok öröme.
És most, kilencven év múlva
Itt ül többszáz juliannás
Nyugodtan a padban.

Nem félünk, hogy bármikor
Eldörren egy ágyú.
Tanulgatunk, mert hát ez most így jó
Kétezer-tizenhatban.

Kilencven év után ilyen az iskolám,
Kedves, békés Juliannám!

Lupp Adrienn 5.a

MEGEMLÉKEZÉS

Az 1956-os forradalom 60. évfordulójának tiszteletére az idei tanévben az alsó tagozatos gyerekek, kollégák és szülők segítségével nagyon színvonalas múltbéli utazáson vehettünk részt a könyvtárban rendezett kiállításon.

Itt korabeli eredeti újságok, hanganyagok, fényképek, ruhák és egyéb kiegészítők tették meggyőzőbbé a megemlékezés pillanatait. Ez a kiállítás igazán kézzelfoghatóvá tette a gyerekek számára ezt a különleges korszakot és eseményt.

Miután minden osztály megtekintette a kiállítást, a gyerekek tanítóik vezetésével nemzeti karszalaggal a csuklójukon a hagyományos 1956 méteres futáson vehettek volna részt a Ligetben, de a zord időjárást mérlegelve úgy döntöttünk, hogy a „pesti srácok és lányok” 1956 lépéssel kísérelnek az Emlékműig. Az esővel és hideggel dacoló kicsi hősök az iskolába visszaérkezve jutalomban részesültek.

Alsós tanítónénik

„Csak anyanyelvemen lehetek igazán én.”

(Kosztolányi Dezső)

November 13-án a magyar nyelv napját ünnepeljük.

1844-ben V. Ferdinánd király ezen a napon szentesítette azt a törvényt, amely a magyart államnyelvvé tette. Ennek emlékére az Országgyűlés 2011-ben nyilvánította ezt a napot a magyar nyelv napjává.

A magyar nyelv szépségeiről sokat lehetne beszélni, hiszen nem csak Európában számít egyedülállónak. De hogy ne csak az elfogultságunk szóljon: vajon mit mondanak a külföldiek a magyar nyelvről?

"A magyar nyelv logikus és tökéletes felépítése felülmúl minden más nyelvet".

(Jacob Grimm)

"Olyan a magyar nyelv szerkezete, mintha nyelvészek gyülekezete alkotta volna, hogy meglegyen benne minden szabályosság, tömörség, összhang és világosság."

(Erbersberg bécsi tudós)

"Bátran kijelenthetem, hogy miután évekig tanulmányoztam a magyar nyelvet, meggyőződésemmé vált: ha a magyar lett volna az anyanyelvem, az életművem sokkal értékeesebb lehetett volna.

Egyszerűen azért, mert ezen a különös, ősi erőből duzzadó nyelven sokszorta pontosabban lehet leírni a parányi különbségeket, az érzelmek titkos rezdüléseit."

(George Bernard Shaw drámaíró)

„A magyar nyelv az emberi logika csúcsterméke."

(Ove Berglund svéd orvos és műfordító)

A TOLLFORGATÓ verseny 2. fordulójában összegyűjtöttük kedvenc szavainkat, és ezeket foglaltuk rímekbe. Íme a versek:

Az erdőben

Halványul a hold fénye,
megcsillan a vízesésben.
Őzike baktat haza.

Ott lakik az erdő sűrűjében.
Megébred a madár,
s máris száll az ének.

Kinyitja szirmát a virág,
s a rét újra szép lesz.
Barátokkal átélni ezt a csodát,
Ez aztán a boldog élet!

Kunszt Eszter 5.a

Szép hazám, Magyarország

Én, **szép hazám, Magyarország**
Bárhol vagyok, fejemben jár.

Jó sok **népdalt** hallottam már,
De nincsen szebb a magyarnál.

Ez ország **átvészelt** rosszat,
De gond nélkül **továbbhaladt**.

Gyönyörű magyar **kincseink**,
Cseppkőbarlang, Balaton is.

Én **szereplek**, Magyarország.
Örökké óvd, Isten, hazám!
Maczek Fruzsina 6.a

Magyar nyelv

ÉDESANYÁM, édesanyám,
ÖRÖMHAJNAL virrad reám.

BIBLIÁBÓL olvasunk,
ÚR ISTENRŐL tanulunk.

ÉDESAPÁM, édesapám
Füzdünk a HULLÁMOKBAN,
s hűsölünk a habokban.

Leszállott az ÉJJEL,
vége van a NAPNAK,
IMÁDKOZZUNK azért,
hogy jó legyen a holnap.
Pataki Sára 4.b

Séta a réten

Sétálok a **réten**,
Meglátok egy **nyulat**
Elfutni a **fűben**.
Nézem a **napot**,
Fényesen ragyog.
Nézem egy **fán**
A **gyümölcsöket**,
Ezek is belőle egyet.
Leülök egy **kőre**,
Alkonyodik már,
Hazafelé indulok,
És egy szót sem szólok.

Sótonyi Bálint 5.b

Állatok

Nálatok laknak-e állatok?
Kedves, aranyos jószágok?
Cuki, értelmes, bundás kutya?
Vagy talán szeleburdi cica?

Nálunk lakik egy bundás kutya,
Hűséges, játékos, bizony házőrző az.
Ha kinyitom a kapuajtót,
Tudja már, hogy megsétáltatom.

Ha nincs állatod, ne várakozz!
Végy egy hozzád illő állatot.
Legyen az papagáj vagy cica,
Nem számít, szeresd és gondozd azt.

Nálatok laknak-e állatok?
Aranyos, cuki jószágok?
Szeleburdi, bundás kiskutya?
Vagy talán kedves, lusta cica?

Gondozd az állatot, míg lehet!
Szeret téged, megmutatja neked!
Nem számít, hogy milyen, csak legyen.
Ő annyit kér tőled, hogy szeresd!

Mágel Eszter 6.a

A magyar nyelv

Itt születtem, itt élek
Ebben a kicsiny országban,
Európa szívében.
Sok minden történt itt vélem,
Jó is, rossz is, de maradok, akármilyen,
Innen nem megyek, már döntöttem.

De én mégis egy dolgot szeretek:
Ezt a gyönyörű nyelvezetet, mely
Ezer év alatt sokat változott.
De mégis megmaradt, megmaradt
Enyémnek, tiédnek, mindenkiének,
k itt él ezen a helyen.

Jaj, mi lenne velem nélkületek,
Drága, szép magyar szavak?!
Hová mennék, hová lennék nélküled?
Veled élek, veled halok, drága nyelv, mert
Csak anyanyelvemen lehetek igazán én.
Drága magyar nyelv.

Oláh Petra 5.a

Kedvencem, a kedvencem

Kedvencem, a kedvencem a lila,
Bár még nem annyira.
Lila a takaró, lila a ruhám,
Nem, hogy a hajam lenne ám!

Kedvencem, a kedvencem az őszi,
Nem vigyáz már szőlőre a csósz!
Hullik a fáról a levél,
Én is szívesen megtenném!

Kedvencem, a kedvencem koszorún a gyertya,
Főleg, mikor meg van gyújtva.
Bevilágítja a kis szobácskát,
Közben felvesz egy forró ruhácskát.

Kedvencem, a kedvencem a barack,
Szőrös kis malac!
Édes is, puha is,
A levét meginnád te is!

Kedvencem, a kedvencem a kék,
Szép szín, olyan, mint az ég.
Mindenhol megtalálható,
Légy te is megható!

Kedvencem, a kedvencem a macska,
A mi cicánk neve Pamacska.
Mozgékony kis állat,
Összeszórózi a ruhádat.

Magyar Lilla 5.a

Az erdő éneke

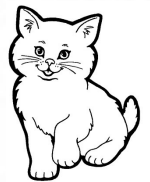
Amikor a **szellő**
susog a fák között,
az erdő énekelni kezd:
a **természet** hangja ez.

Ilyenkor szívemben
megszólal egy **dallam**.
A fák énekelnek,
s **Istent** dicsőíti minden.

S én sétálok **jókedvűen**
a szép őszi erdőben,
melyről sugárzik a nyugalom
Lelkem **jóságát** kutatom.

Az **állatok** az avarban
szeiden baktatnak.
Fénylő **csillagok** az égen
egymással **békében**.

Lendvay Lilla 3.a

Milyen az ősz

Nyílnak az őszirózsák, hullanak a levelek,
színes az ősz, vidámak a gyerekek.
Hűvösek a reggelek,
borzolják a tollukat a verebek.
Fecskefészek, szép természet
üres már a gólyafészek.
Füstölögnek a kémények,
sütik már a gesztenyéket.

Gereblyéznek itt, ott a sötétben.
Afrikában vagy a tengeren repülnek?
Itt már alig látni egyet, kettőt
Vajon kik lehetnek ők?

Szabó Dániel 2.b

A természet Istennel

Ősszel baktatok **vidáman**,
Szeretet fénylik az odúban.
Vígán lépek az avarban,
Fürdik minden fa a **napban**.

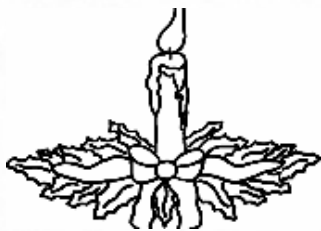
Itt van az ősz! – kiáltom én.
S újra fellángol a **remény**.
Hogy mi reményem? – kérdezed te.
Újra itt van a szeretet.

Vidáman és **szívből** mondva
Dicsőítsük újra-újra.
Angyalokkal együtt zengve
Áldjuk **Istent** énekelve.

Szívünk mélyén alázatot
Imádságban szépen mondjuk.
Kinyitjuk Atyánknak szívünk,
Hogy mondjuk el, mit is érzünk!

Aztán kinyitjuk a szívünk,
Hogy mit mond most Urunk nekünk.
Kívánjuk, hogy érintsen meg
Szép szava mi Istenünknek!

Gurzó Gyöngyi 6.a

Hurrá havazik!

Hó, hó, hózápor,
szánkón siklik kis Gábor.
A kutyája követi,
hókutyaként néz majd ki.
Anyukája nagyot nevet,
a kutyája mindjárt remeg.
Meleg teát kapnak gyorsan,
hazafutnak a nagy hóban.

Povázai Léna 2.b

Az erdő himnusza

Szarvas vágyik folyóvízre, hús italra,
Mókus ugrándozik fáról fára.
Egy halk **dalt** zeng észrevehetetlen
Az **erdő**.

Oly **titokzatos**, mint ahogy a víz halkan csobog,
Oly szép és mesebeli, ahogy a lepke szárnya suhog.
Mindannyian – bár nem tudják a dalt zengik, s
Az erdő.

Lantja nincs, se hangszere, mellyel zenélne,
Mégis a nesz, mit most letesz, oly csodás!
Bokrok zörrenése, szarvas kérődzése, zenél
Az erdő.

A fenyőfák között kacskaringós út vezet,
Tisztásra vagy kertbe, derítsd ki te!
Életbe, tavi partra? Utat rejt
Az erdő.

Szól ez a **hang**, szíved dobog,
Farkas farka hangtalanul lobog.
Csend van. Ám mi ez a hang? Szívedbe költözött
Az erdő.

Lépteid elnyomhatják a csendet, gyermekem,
de ha a szíveddel érzel, a zöld **világ** része lehetsz.
Próba nem kell, csönd, csak az kell, tanít
Az erdő.

A gombakalap kissé meghajol,
Ez nem nesz, téged élve dicsérnek.
Hűsít ez a sikeres **barátság**, örül
Az erdő.

Ha leszáll az éj, mint reád a takaró,
Alszol, én is, te is. Ebben minden nagyon **jó**.
Szépséget rejt az életed, őrzi álmodat
Az erdő.

Fehér Enikő 6.a

A barátság

A barátság néha kaland,
De néha veszekedés is akad...
A barátság néha vicces és irgalom,
De a legfontosabb akkor is a bizalom.

Előfordulnak titkok,
Néha még le is írjuk.
Szerintem a hűség is fontos,
Sokszor szeretetet is ontok.
Puskás Orsolya és Bécsi Virág 4.b

A magyar nyelv

Honnan **ered** a **magyar** nyelv,
Kérdezem, most mondom.
Mindig ez volt beszédünk?
Én biz' ezt nem tudom.

Így beszélt a **betyár**
Elrablott **bor** mellett?
Így parancsolt **Dobó**
Lovasai felett?

Egernél a **török**
Sose mulatozott,
Így a magyar nyelvünk
Pont ez maradhatott.

De ez az **ősi**, eredeti
Szép nyelv
Nem változott semmit,
Amíg nagy hazánk lett?

A bor Árpádnál is
Bornak neveztetett?
A kenyér is a mai
Nevén feleztetett?

Nem vagyok még felnőtt,
Sajnos nem tudhatom.
De ha majd nagy leszek,
Becsszó: megtanulom!

Koncz Villő 4.b

Az 1.a osztály kedves rajzaival kívánunk mindenkinek
áldott ünnepeket és boldog új évet!

Közreadta: Anni néni

dallam, pillangó, kutya, torta, királylány, juhász, pitypang, borsó, díszpárna, ing

szeretet, család, barát, szabadság, öröm,
kaland, haza, ölelés, történelem, karácsony

vitéz, öröm, boldogság, jóság, mese, barát, szív, ima, könyv, szabadság

Biblia, ajándék, szeretet,
cica, hó, iskola, könyv,
élet, Isten, tanár

anya, apa, Isten, tanár,
szám, abc, évszak, név,
hó, testvér

szabadság, szeretet, Magyarország, Julianna, haza, Jézus, Krisztus, szív, angyal, menny

Mikulás, angyal, hittan, szép, rajz, táj, fa,
nő, Kuvait, cukika

szeretet, tanulás, öröm,
Biblia, békeesség,
kedvesség, egészség,
ünnep, testvér, szülők

jóság, erdő, Isten, apa, anya, fa, számok, játék, papír, állat

ágy, hab, bab, vonat, cica,
madár, csali, dió, korcsolya, fa

szó, meggy, burkol, magyar,
kagyló, nagyi, potya, ponty,
fa, gulyás,

baba, szent, tükör, csillám,
szeretet, gazda, bagoly,
hittan, Isten, Vackor

anya, apa, mama, papa, testvér,
Isten, víz, otthon, béke,
egészség

öröm, magyar,
film, kedves,
könyv, étel, ima,
térkép, madár,
szám

tél, nyár, tavasz, őszi,
Isten, Mikulás, Zsófi,
karácsony, rigó, dió

Kinek-kinek a tíz legszebb szó
összegyűjtésével kíván áldott karácsonyt

a 2. b osztály

VERSENYEK – SZÉP EREDMÉNYEINK

FÖLDPÖRGETŐK

5. évfolyam: Sonjic Natália, Papp Győző Benedek, Lupp Adrienn, Kákóczki Alíz, Csengeri Gyöngy, Szabó Annamária, Oláh Petra, Kunszt Eszter, Maloschik Aranka 5.a Sziklai Milán, Kovács Flóra, Urbán Dávid, Moses Brenda, Kozsuharov Salamon, Botos Dávid, Skarufa Ákos, Nagy Fanni 5.b

6. évfolyam: Lovász Máté, Király Dorottya, Fehér Enikő, Kereszty Dorottya, Horgos Márk, Gazdag Bence, Kis-Fodor Márton 6.a

Kis-Szölgyémi Sára, Herkely Tamás 6.b

7. évfolyam: Maloschik Emma

8. évfolyam: Békevári Laura és Legenyei Pintér Noel

ŐSZI PAPIRGYŰJTÉS

1. helyezés: 2.b osztály

2. helyezés: 2.a osztály

3. helyezés: 7.osztály

SIMONYI ZSIGMOND HELYESÍRÁSI VERSENY

3. helyezés: Nagy Fanni 5.b.

5. helyezés: Devich Noémi 6.b, Békevári Laura 8.o.

6. helyezés: Mihály Levente 6.a, Maloshik Emma 7.o.

7. helyezés: Cseh Zsófia 8.o.

8. helyezés: Rédl Olívia 7.o.

BOLYAI ANYANYELVI VERSENY

5. hely: Szakértők

Fürjes Máté, Márton Roland, Pálúr Júlia, Szántó Réka 3.b

részt vettek:

Tornádó

Bíró András, Lingvay Blanka, Pócs Anna Zsófia, Szabó Márton 3.b

Nyelvtanmókusok

Csorba Miron, Matúz Flóra, Nagy László Nimród, Petró Adél 3.b

Könyvbúvárok

Dudás Benedek, Farkas András Botond, Németh Júlia, Ölvedi Villó 4.a

Szókimondók

Bartha Zsófia, Dobra Ilka, Löffler Izabella, Révai Anna 4.b

Fejtörők

Hegyesi Bori, Koncz Villó, Szabó Lili, Szolyák Luca 4.b

Agymenők

Csengeri Gyöngy, Balogh Júlia, Pócsik Tünde, Somogyi Johanna 5.a

Okos négyes

Kovács Flóra, Nagy Fanni, Skarufa Ákos, Sziklai Milán 5.b

Császárpingvinek

Gurzó Gyöngyi, Horgos Márk, Kereszty Dorottya, Király Dorottya 6.a

Nyelvek

Herkely Tamás, Kis-Szölgyémi Sára, Szoják Zalán, Váradi Hajnalka 6.b

Ébredő erő

Gurzó József, Katona Scarlett, Kovács Botond, Szecsei Anna 7.o.

TOLLFORGATÓ VERSENY

részt vettek:

Szinte mindenki elindult a versenyen (felsorolni nehéz lenne!), nagyon sok szép munka érkezett. A legjobban sikerült alkotásokat már többször hallottátok, most ezekből olvashattok egy kis válogatást az újságban.

ORSZÁGOS BIBLIAISMERETI VERSENY

3.helyezés: Fehér Enikő és Király Dorka

BOLYAI MATEMATIKA VERSENY

5. helyezés: Agymenők

Szabó Márton, Bartha Dániel, Deák András, Nagy-László Nimród 3.b
részvett:

Húsos szendvicsek

Kancsár Péter, Lendvay Lilla Tímea, Sonjic Benedek, Gidály Antal 3.a

Számfényvesztők

Haraszi Barnabás Áron, Lajtós-Döbrentei András, Papdán Péter, Gyórfi Csanád Huba 3.a

Matematika

Antal Barnabás, Fürjes Máté, Terhes-Levente Ábris, Márton Roland 3.b

Könnyebb, mint az egyszer egy

Matúz Flóra, Petró Adél Veronika, Pócs Anna Zsófia, Szántó Réka Anna 3.b

Matek Mókusok

Szilágyi Diána, Shulc Dorka, Petró Lilla, Gácsai Gergely 4.a

Párdumintás számológép

Ölvedi Villó, Németh Fanni, Hegyesi Marcell, Farkas Botond 4.a

Fantasztikus négyes

Varga Maxim, Bodnár Áron, Kis-Fodor József, Bécsi Simon 4.b

Törpék

Szabó Lilien, Szolyák Luca, Csató Kata, Bartha Zsófia 4.b

Agymanók

Puskás Orsolya, Bécsi Virág, Dobra Ilka, Löffler Izabella 4.b

Itt az ész!

Lupp Adrienn, Pócsik Tünde, Csengeri Gyöngy, Somogyi Johanna 5.a

Kutya

Hegedűs Anna, Tiszai Csenge, Nagy Fanni, Kovács Flóra Eszter 5.b

Mazsolák

Kiss Gergely, Ötvös Donát, Papp Győző Benedek, Mihály Levente 5.b

Okos kecskék

Botos Dávid, Ölvedi Csanád, Urbán Dávid, Vincze András Gábor 5.b

Kockák

Sótonyi Bálint, Fábrián Roland, Sziklai Milán, Kovács Levente 5.b

Boszordér

Gurzó Gyöngyi, Kereszty Dorottya, Király Dorka, Maczek Fruzsina 6.a

Tigrisek

Gazdag Bence, Bécsi Ádám, Kis-Fodor Márton, Pataki Sebestyén 6.a

KuGyíKLóCi

Kis-Szölgyémi Sára, Váradai Hajnalka, Fuchs Hanna, Fodor Veronika 6.b

Osztók

Zarka Gergely, Szolyák Zalán, Herkely Tamás, Csató Csege Károly 6.b

Számfalók

Devich Noémi, Csorba Véda, Győry Emma, Szathmári Réka 6.b

Ragasztók

Maloschik Emma, Gurzó József, Kovács Botond, Virághalmy Gergő 7.o.

BAÁR- MADAS KUPA – LABDARÚGÁS

5. helyezés: Besztercei Dávid, Papp Dávid 7.o., Legenyei-Pintér Noel,
Capdebo Domonkos, Nagy Dávid, Németh Attila, Szabó Zsolt 8.o.

BAÁR- MADAS KUPA – KOSÁRLABDA

2. helyezés: Czifra Zsófia, Csizmadia Réka, Dékány Boróka, Izsák Eliza, Katona Scarlett,
Kovács Nóra, Sántha Lilla, Szecsei Anna 7.o., Békevári Laura 8.o.

MIKULÁSVÁRÓ KUPA

1. helyezés: Tesisztárok

Gazdag Luca 4.b

Koncz Viola 1.a, Rákossy Zsolt 1.b

Sótonyi István 2.a, Szántó Balázs 2.b

Balogh Emese 3.a, Füzesi Borbála 3.a, Bartha Dani 3.b

Németh Júlia Fanni 4.a Dobra Ilka 4.b

2. helyezés: Teknőcerő

Róka Stefi 4.a

Csengeri Bíbor 1. a, Könczei Roland 1.a, Németh Marcell 1.b

Csáky András 2.a, Hertelendy Luca 2.b, Fürjes Zsófia 2.b

Kozák Jázmin 3.a, Palotai Vivien 4.a, Puskás Orsolya 4.b

3. helyezés: Villámok

Egyházy Ábel 1.a, Dobra Peti 1.b, Berki Lili 1.b

Király Dávid 2.a, Dudás Előd 2.b

Mátyus Csaba 3.a, Márton Roland 3.b, Papp Villó 3.b

Udvarhelyi Luca 4.a, Tallér-Keresztessy Benjámín 4.b

4. helyezés: Torpedó

Schulc Dorka 4.a

Mazány Boróka 1.a, Pócs Hanga Zselyke 1.b

Kovács Benjámín, Tézli Sebestyén Máté 2.a, Kovács Zsombor 2.b

Egyházy Bálint 3.a, Pálúr Júlia, Deák András 3.b, Varga Maxim 4.b

MIKULÁSVÁRÓ KUPA

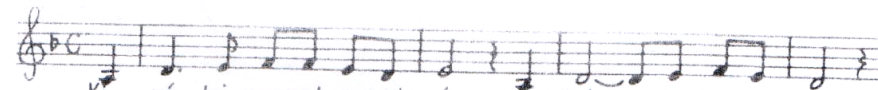
Az idei tanévben is megrendeztük az immár hagyományos Mikulás Kupát az alsó tagozatosok számára. A tornateremben negyven kisdíák izgatottan várta, milyen ügyességi feladatokban próbálhatják ki magukat, mint Mikulás segédei. A piros hógolyó görgetésén túl a varázstölcsérbe helyezett fagyhordáson kívül, különböző érdekes feladatokban mutathatták meg rátermettségüket. A csillogó szemek, vidám kacagások és az egymást buzdító lelkes szurkolás külön élvezetessé tette a délutánt. A próbákat kiálló „kismanók” emléklapokkal és apró ajándékokkal térhettek haza. Bízunk benne, hogy jövőre is ellátogat hozzánk a Mikulás, és ezt a hagyományt szintén tudjuk folytatni.

Anni néni és Bea néni

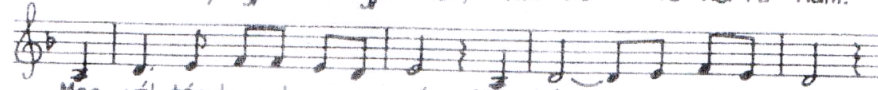

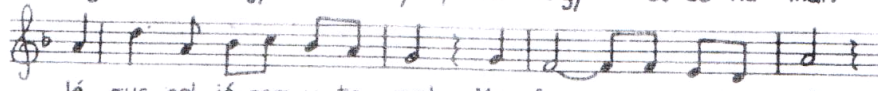
KIRÁLYI GYERMEK / 156.

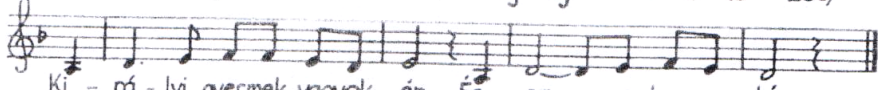
 Ki - rá - lyi gyermek vagyok én, Van hó - fe - hér ru - hám.

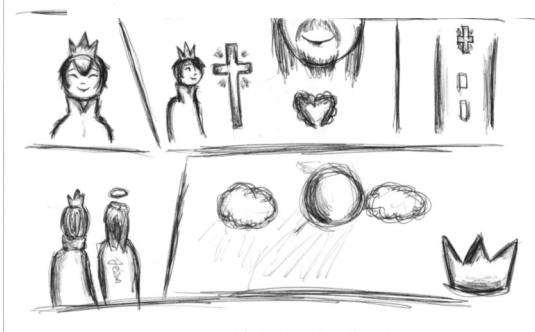
 Meg - vál - tóm kegyel - me e - nyém, Nem hágy el so - ha már.

 Jé - zus - sal jó - rom u - ta - mat, Meg - fog - va a ke - zét,

 Ki - rá - lyi gyermek vagyok én, És ez ne - kem e - lég.

 KIRÁLYI GYERMEK / 156.

 Ki - rá - lyi gyermek vagyok én, Van hó - fe - hér ru - hám.

 Meg - vál - tóm kegyel - me e - nyém, Nem hágy el so - ha már.

 Jé - zus - sal jó - rom u - ta - mat, Meg - fog - va a ke - zét,

 Ki - rá - lyi gyermek vagyok én, És ez ne - kem e - lég.

2. E földön vándor vagyok én,
 Vár égi, szép hazám.
 Jézussal uralkodó majd,
 Van fényes koronám.
 Jézussal járom...

Cseh Zsófi 8. o.

Oláh Petra 5. a

ADVENTBEN

Az a gyerek, aki az első hóesésre vár - jól várakozik, s már várakozása is felér egy hosszú-hosszú hóeséssel. Az, aki hazakészül, már készülődésében otthon van. Az, aki szeretni tudja azt, ami az övé - szabad, és mentes a birtoklás minden görcsétől, kielégíthetetlen éhétől-szomjától. Aki pedig jól várakozik, az időből épp azt váltja meg, ami a leggépiesebb és legelviselhetetlenebb: a hetek, órák, percek kattogó, szenttelen vonulását. Aki valóban tud várni, abban megszületik az a mélységes türelem, amely szépségében és jelentésében semmivel se kevesebb annál, amire vár.

(Pilinszky János)

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.

(Juhász Gyula)

Angyalok húznak a világ fölött.
Hírét hozzák, hogy földre szállt a béke!
Megszületett az Igazság, a Jóság,
akit úgy vártunk: megszületett végre!

(Wass Albert)

Ezüst esőben száll le a karácsony,
a kályha zúg, a hóesés sűrű;
a lámpafény aranylik a kalácson,
a kocka pörög, gőzöl a tejsűrű.

Kik messze voltak, most mind összejönnek
a percet édes szóval ütni el,
amíg a tél a megfagyott mezőket
karcolja éles, kék jégkörmivel.

(Kosztolányi Dezső)

Kedves Testvéreim!

Örülünk az Úrnak. Ő teremtett minket, imádjuk Őt magasztosan, mert Ő szeret minket.

Az Úr dicséretét ne hagyjuk abba. Az Úrnak elmondhatjuk minden problémánkat, Ő meghallgat, előtte nem kell titkolóznunk semmit.

Ő lát minket, Ő vigyáz ránk. Remény nekünk ez, valljuk meg az Úrnak minden bűnünket és így bűnbocsánatot nyerhetünk. Kívánom, hogy mindenkinek ez reménysége, öröme legyen.

Boldogok lehetünk, hogy az Ő nagy kegyelmében élhetünk, nevelkedhetünk.

Csengeri Gyöngy 5.a

KARÁCSONYRA VÁRVA

A nyári boldogság régmúlt,
A lovak vágója elfut.
A szabadság elmaradt
Valahol a nyárban.

Viszont a tél új reményt,
Születést és havat ígér.
Jön a karácsony, figyeljete!
A Krisztus születése közeleg!

Hol csak a karácsonyfa világít,
És a sötét megtörhetetlennek látszik,
De jön az óra, minél mindenki
A boldog jövőt látja itt!

Nagy Fanni 5.b

SZÍVÜNKBEN A KARÁCSONY

Élet – halál között válassz,
Ha jól döntesz, jót is várhatsz.
Kérlek, dönts jól, ma is dönthetsz.
Hidd el, meglátszik ez az életedben.

Nem kell mindenben jeleskedni,
Csak szépen, lassan haladni,
A béke oldalára állni,
És egymásért harcolni.

A rossz s a jó még mindig harcol,
Remélem, a jóval vagy,
Mert egy biztos: Krisztus él,
És el nem hagy.

Bálint Dóra 4.a

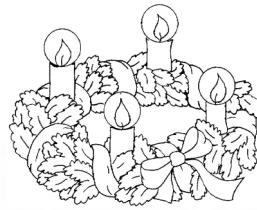
Eljön még a Bűnváltó

Bizonyára RENGETEGEN várják már a KARÁCSONYt, Kicsik-nagyok vagy felnőttek, ÜNNEPIük ezt CSALÁDOK. MEGSZÜLETETT karácsonykor az ÚR JÉZUS MEGVÁLTÓ, Így hallhatjuk minden ÉVben: ELJÖN még a Bűnváltó.

Csorba Véda 6.b

Számomra a legfontosabb a szeretet, a bizalom,
a karácsonyi hangulat szívből jövő üzenete.
Kis Jézus született, Betlehembe elmehetsz,
örömet lelheted.

Fischer Olívia és Petró Lilla 4.a

Karácsony

Szép ünnep a karácsony,
melengeti szívemet,
a hópehely szépen száll,
dekorálja kezemet.

Csillog-villog a fenyőfa,
az ajándék a fa alatt.
Csillagszóró a kalácson.
Fésülgetem hajamat,
A barátaim mind itt vannak.
Eszünk, iszunk, nevetünk,
állatokkal játszozunk,
mert bizony most pihenünk.

Moses Brenda 5.b

Dicséret

Karácsonyra várva
szívünk legyen kitárva.

Háromszor **szent Isten**,
ki a földre küldte Őt értem.

Egy árva **fillért** sem hozott,
de boldoggá tett kicsit és nagyot.

Csillárként világít a sötétben,
csak azt kéri, légy társa az öröklétben.

Borulj te is a **keblére**,
ne vágyakozz a földi csecsebecskékre!

Pünkösdkor személyes **anyanyelvet** adott,
így minden nép saját dicséző szavakat kapott.

Minden teremtmény Őt dicséri, még a **vackor** is az erdőben,
így legyél te is a következő **esztendőben!**

Fogadd el, hogy Ő az Úr, te csak **cselédje** lehetsz,
hitedért majd egykor **üdvösséget** nyerhetsz.

Fürjes Máté 3.b

Karácsony

A karácsony a világ legszebb ünnepe,
fekete paták lépnek a hóba bele.
Rövid a nappal, hosszú az éjjel,
de Jézus Krisztus fénye nélkül az élet reménytelen.
Nem az ajándék a fontos, hanem a szeretet.
Nézzünk meg néhány embert,
a sarokban guborodik,
míg mi otthon hisztizünk az ajándékért.
Ők nem kérnek ajándékot, csak két dolgot:
az Úr kegyelmét, és könyörögnek egy szelet kenyérért.

Ötvös Donát 5.a

Karácsony szent ünnepén várva várjuk
Isten Szent Lelkét!

Hogy kedvessége mely végtelen nagy!
Advent: a várás ünnepe,
S a Szent Lelket várva örülünk egymásnak,
Hogy élhetünk, hogy szerethetünk.
Áldjuk Istent, hogy imádkozhatunk és
Életünk legvégén följuthatunk hozzád,
Te végtelen Szent Isten!

Józsa László 5.a

Karácsony

Karácsonykor kinn az úton
A sok ember mendegél,
Ráköszönök mindenkire
Áldott ünnep reggelén.
Cukor, csoki, sok ajándék,
Sírás akkor nem lehet.
Olyankor az utcán mi van?
Nyirkosság és szeretet.

Kis-Szölgyémi Sára 6.

Decemberi vers

Decemberben **hull** a hó,
Karácsonyozni nagyon jó.
Télapó jön **este** is,
Ajándékot hoz, de nem rizst.

Télapó ötödikén,
Hatodikán ünnep jön még.
És **huszonegyedikén**:
Családom körül ül mellém.

Mi együtt ünnepelünk,
Verset mondunk, énekelünk.
S dalolászás után még
Imádkozunk barátainkért.

Kívánunk **jó** napokat,
S átadjuk **ajándékainkat**.
Kinyitjuk nagy lelkesen,
És pusztit adunk lelkesen.

Te karácsony, karácsony
Te **drága** és szent **karácsony**.
Mit adhatnék én neked?
Hogy melengeted szívemet?

Most **Jézus** Krisztus napján
Én szeretve nézek ám rád.
Karácsony, szép **ünnepem**,
Töltse be szíved, kedvesen!

Herkely Tamás 6.b

Karácsony

Szép fogalom-ünnep, de mit is jelent ez nekünk?
Az előtte lévő várakozás az advent.

Ez nem a karácsonyvárás és nem a rohanás ideje.
Ez a magunkba nézés ideje. Ilyenkor csendben
várjuk a Megváltónkat, Jézust. Maradjunk csendben
és figyeljünk, várjunk Órá!

Amikor elérkezik a karácsony, a várakozásnak
„vége”, mert megszületett a Messiás Jézus. Ilyenkor
a családnak együtt van a helye. Az élet gondjait
tegyük le, a sok földi félelem, hogy eladósdunk,
utcára kerülünk, éhezünk és fázunk, mindmind
nem hagyja a lelket nyugodni, és ez nem jó.
Vannak szegény, de annál boldogabb emberek, ők
igazán gazdagok. Ha ebből az anyagi világból
elmegyünk, mert az Atya szólít, már nem számít a
pénz, hogy hány diplománk van. Ünnepejétek
együtt Jézus születését!

Eltelt egy újabb év, és már megint advent van.
Nézzünk most magunkba, és tartsunk bűnbánatot!

Fodor Veronika 6.b

Sok boldogsággal írjuk ezt a verset,
Sok kis izgatott mosoly tölti be a termet.
Karácsonykor emlékezünk Jézus születésére,
Mint egy születésnapot, említsük úgy meg.
Jézus életét adta érted,
Kívánjuk, hogy teljes szívből szeressed az Istent!

Róka Stefánia és Schulc Dorka 4.a

Karácsonyi hálaadás

Karácsonykor mindenki legyen hálás a családjáért, hogy van egy hely, ahol szeretik.
Lehet hálát adni az ajándékokért, amit kaptál, azokért a dolgokért, amit karácsonykor
kapsz, legyen az süti, mécses vagy csak egy jó szó. Adj hálát azért, hogy van karácsonyfák,
és azért, hogy azon sok dísz van. Azért is adhatsz hálát, hogy felkeltél, hogy volt mit
reggelizned. Adj hálát az ételért, amit kapsz, amit megeszel.
Kérj Istentől jó lelket, tiszta szívet, amivel tudsz hálát adni a dolgokért, amit kapsz.
Készíts te is ajándékot másoknak, te is szerezz örömet.
Végül adj hálát azért, hogy Jézus meghalt érted.

Csató Csege Károly 6.b

Karácsony

December 24. Ez karácsony előtt egy nap, ami sokaknak azt jelenti, hogy készülődnek a
holnapi napra, karácsonyra.

De vannak emberek, akiknek nem tesz semmit, csak azt, hogy feldíszítik a fát és utána
átadják a hamis ajándékokat, ez nekik ünnep. Viszont léteznek olyan családok, ahol a
Bibliából olvasnak, és amikor a gyerek kinyitja az ajándékát, akkor ott van mellette Jézus.

Így nem egy, hanem kettő örömet is kapnak. Sokak megfélelkeznek arról, hogy azért
adunk és kapunk, mert sok-sok évvel ezelőtt egy gyermek született, akit Jézusnak hívnak
és Ő kapott ajándékot azért, mert Ő a Megváltó, és szeret téged!

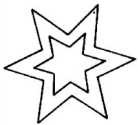
Tehát, ha Istenben és Fiában, Jézusban hiszel, akkor örök életed lesz a mennyben!

Hetesi Ákos 6.a

Miért legyünk hálásak karácsony közeledtével?

A karácsony az egyik legnagyobb keresztyén ünnep.
Jézus Krisztus földre jövetelének ünnepe.
Az ünnep közeledtével rengeteg dologért lehetünk hálásak.
Például azért, mert a szüleink felajánlottak Istennek a kereszteléskor.
Mert karácsony közeledtével jön a Mikulás.
Mert minden héten az adventi koszorún egyre több gyertyát gyújtunk meg.
Mert együtt lehet a család. Mert annyi mindent kaptunk Istentől.
Karácsonykor még ennél is több dologért lehetünk hálásak: az ajándékokért, a meghitt családi pillanatok miatt, mert Isten kétezer évvel ezelőtt leküldte Szent Fiát, mert együtt lehet a család ... és még sok más miatt.
Áldott karácsonyt mindenkinek!

Horgos Márk 6.a

A legszebb karácsonyi ajándék

Eljött a hideg, fagyos tél.

Erzsi és szülei a gyengén fűtött kis szobában ültek, amikor hirtelen megszólalt a faluvégi kis harang. Erzsi felpattant az ágy széléről, majd felöltötte vasárnapi ruháját, és jelezte, hogy templomba megy.

- Jaj, kicsikém! Túl hideg van kint, nem engedhetlek el! – mondta Erzsi anyukája lánya épségét féltve.

- De édesanyám! Ma van aranyvasárnap!

Erzsi édesanyja csak csóválta a fejét, és így szólt.

- Féltelek, Erzsikém. Én ki nem mennék ebben az ítéletidőben!

- Pedig téged is akartalak hívni, hogy gyere el velem - mondta Erzsi, majd elsietett a templomba.

Az istentisztelet után, amikor hazaért, az édesanyját az ágyban találta.

- Ó, Erzsikém! Beteg lettem. Apa elment az orvosért.

Az orvos hamarosan megérkezett, és hosszan vizsgálta Erzsi édesanyját. Nagyon sóhajtván kijelentette: - Sajnos, kórházba kell mennie, asszonyom. Az ünnepeket ott kell töltenie.

Szomorú napok következtek. Anya nélkül üresnek tűnt a ház. Erzsi és apukája a karácsony előtti napon szokás szerint meglátogatták Anyát. A kórházban Erzsi így kérte szüleit: - Anya, apa, imádkozzunk Istenhez, Ő tud rajtunk segíteni!
Erzsi szülei beleegyeztek.

Másnap reggel Erzsi arra ébredt, hogy valaki kopog az ajtón. A doktor úr volt az, de nem egyedül, hanem Anyával.

- Mivel anyukád állapota csodálatosan javult, hazajöhetett a kórházból. Még sosem láttunk ilyen gyors gyógyulást! – tette hozzá mosolyogva a doktor úr.

Édesanya mosolyogva nézett Erzsire:

- Biztos vagyok benne, hogy Isten meghallgatta az imánkat, és megsegített! Ha jobban leszek, én is elmegyek veled a templomba!

- És én is! – vágta rá mosolyogva Édesapa.

Maloschik Aranka 5.a

AZ IGE FÉNYÉBEN

**„Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete,
hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala.”**

(1 János 4,9)

Ez az igevers azért fogott meg már közel egy éve, mert Isten szeretetéről van szó benne. Tudjuk, hogy azért küldte el Isten az egyszülött Fiát, hogy megváltsa az egész világot bűneiből, és megnyilvánuljon az irántunk való szeretete. Sokan nem értik, és szerintem nem is akarják érteni, mennyi mindent tett értünk az Úr. Sokan nem akarják, mert bűnösök vagyunk. Ez eléggé tipikus a világunkban.

Legyünk mi ellenpéldák, és küzdjünk az igazságunkért!

Németh Attila 8.o.

**Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy
irgalmaddal! Teljesen mosd le rólam bűnömet,
és vétkeimtől tisztíts meg engem!**

(Zsoltárok 51,3-4)

Az egyik áhítatos reggelen az osztályteremben egy zsoltáros ige volt, és akkor gondoltam, lapozgatok a Bibliában. Megláttam ezt az Igét, és nagyon megfogott. Nagyon jó érezni, hogy Isten megbocsát és visszafogad, ő sosem akar nekünk rosszat.

Ez az Ige említi, hogy bűnünk mindig előttünk van, és bennünk van a félelem: Mi van, ha Isten nem bocsát meg? Itt felmerülhet a pokoltól való félelem is.

De nem éri meg félni, mert Jézus meghalt értünk a kereszten, és magára vállalta az emberek bűneit. Ha félünk, és tudjuk, hogy bűnt követtünk el, akkor a Szentlélek jelez felénk, olyankor a következő út az ima Isten és Jézus felé, megbocsátást kérni, amit meg is kapunk.

Nagyon fontos, hogy ezzel a lehetőséggel ne éljünk vissza, mert az sátáni hang, felmerül a fejedben, hogy: „csináljuk, Isten úgyis megbocsát”. Ez a hang a Sátántól való, és semmiképpen sem szabad hallgatni rá. Próbáljunk meg óvakodni a bűntől, teljesen per-se sajnos nem lehet, mert minden ember bűnös.

Imádkozzatok, és visszafogad az Úr!

Legenyei Pintér Noel 8.o.

„És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.”

(Filippi 2,11)

Dicsérem az Urat

Dicsérem az Urat, sok szép jóval.
Dicsérem az Urat, angyali szóval.
Dicsérem az Urat, mert megáld jóval.
Dicsérem az Urat, szép nagy mosollyal.

Fábián Roland 5.b

Ünnep? Mit ünneplünk?

Karácsony! Mi juthat eszünkbe a karácsony szóról?
Talán az, hogy megint egy ajándékkal több, vagy, hogy feldíszítjük a karácsonyfát?!
Minekünk, keresztyéneknek juthat eszünkbe ilyesmi, de nem ezt valljuk!
A karácsony Jézus Krisztus ünnepe. Őt ünnepeljük!
A vasárnap azért jó mert szünetnap? Vagy mert az Úr napja?
Te mit hiszel?
Én kívánom, hogy **„Minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus az Úr, az Atya Isten dicsőségére!”**

Somogyi Johanna 5.a

A madarak istendicsérete

A fülemüle nézi a tájat,
s gyönyörűségét énekl el,
dicséretet mond Alkotójának,
ki őt is alkotta, s tartja el.

Csivitelő énekével
ébredtet zeng a tó felett,
s lassan ébredezni kezd
az álmodó madársereg.

A récék halászni kezdenek,
s ők is dicsérik Istenüket,
amint felágaskodva nyelik
a sok kis apró keszeget.

Kacsamama és fiókái
a fülemüle dalára
együtt totyognak a parton
a világot csodálva.

A fülemüle szép dalára
csipognak a kis szárcsák,
apró, kicsi életükkel
is a Teremtőt áldják.

A kócsag büszke, szép fejével
felemeli zsákmányát,
Istenének hálás érte,
mikor fiának öklendi át.

A bölömbika kis fészében
sok fióka nyújtja nyakát,
éhesen, de lelkesen,
hogy hallja a fülemüle dalát.

A tó partján vigyázban áll
a néma kormoránsereg
fejét emelve, szárnyát tárva,
Tart a reggeli istentisztelet.

Befejezve szolgálatát,
a fülemüle a kék égen át
a város felé repül tovább,
ott is hirdetni: szép a világ.

A házak mellett egy fára ül,
és benn, a házban lassan felül,
s fülel egy ébredő kisgyerek,
s boldogan nézi az eget.

Az utcán sétáló emberek
Hallják a zengő éneket,
s fejük emelve keresik
az égi hangot, mi lelket derít.

Amikor egyszer csak meglelik,
talán szívük hálával megtelik,
**s vallják ők is emberi nyelven,
hogy mindörökké Úr az Isten.**

Csengeri Gyöngy 5.a

KARÁCSONYI CSODA

Valahol messze, vagy közel,
A szomszédban, vagy túl az Óperencián,
Nem is tudom már, egy városkában
Élt vagy él egy család.

A város sötét, komor, bús, szegény,
Minden ember szívében ez él:

Ki, ha nem én?

Hideg, sőt kemény acélszívek,
S ezek nem Istennel, önmagukkal teltek.
Hogy sugárzott a városból a szeretet, a fény?
Úgy, hogy karácsony előtt nagy csoda történt.

Messziről egy család ideköltözött,
Lilla, Villó, Olga és Pál boldogan köszönt.

- Semmi válasz. Goromba nép!

- Jaj, Pál, ne a külsőről ítélj!

- De anyu! Itt tényleg mindenki goromba!

- Ó, Olga!

Zsémbesek, mert még nincs itt a karácsony!
Jézussal az öröm is megszületik ezen a világon!

- Itt is? – kérdezi Lilla bizonytalanul.

- Persze – mondja anya, s mosolyogva szól – azt hiszem...

Na, pakoljunk, a ruhákat én viszem!

A kedélyek csillapodtak, béke volt,
Otthon csak a szokásos: család, négy fal, unalom.

Este az utcán egy gyermek sírva rohangál,
Fordul jobbra, fordul balra, majd megpihen az útpadkán.

Villó látta, s lerohant

- Miért sírsz? Gyere be a melegbe, jó?

Egy ilyen kislánynak a sírás nem való.

A lány bólintott. Bementek.

- Eltévedtem. A szüleim biztos, égre-földre keresnek.

- Ma aludj itt, holnap hazaviszlek.

Azzal bementek, és lefeküdtek.

Másnap reggel hazavitték a lányt.

A családot persze rögtön behívták.

- Köszönjük! Hogy mondhatnánk hálát?

- Ha Isten nem szól, tán még most is ott ülne árván.

- Az ki?

S amíg ott voltak, Istenről énekeltek, imádkoztak,
Bibliát olvastak.

Közben lassan-lassan szétterjedt a hír:

Isten mindenkit megsegít.

Aki látta Villóéket, mosolygott a szája,

Templomot is építettek Isten számára.

Karácsonyra a téren fát állítottak.

Gyönyörű volt. Az égők a páva tolla színeiben villogtak.

Hatalmas gömbök lógtak a fán,

S a tetején nagy csillag – mérete Istent jelképezte tán...

A szívekben Isten Igéje volt már,

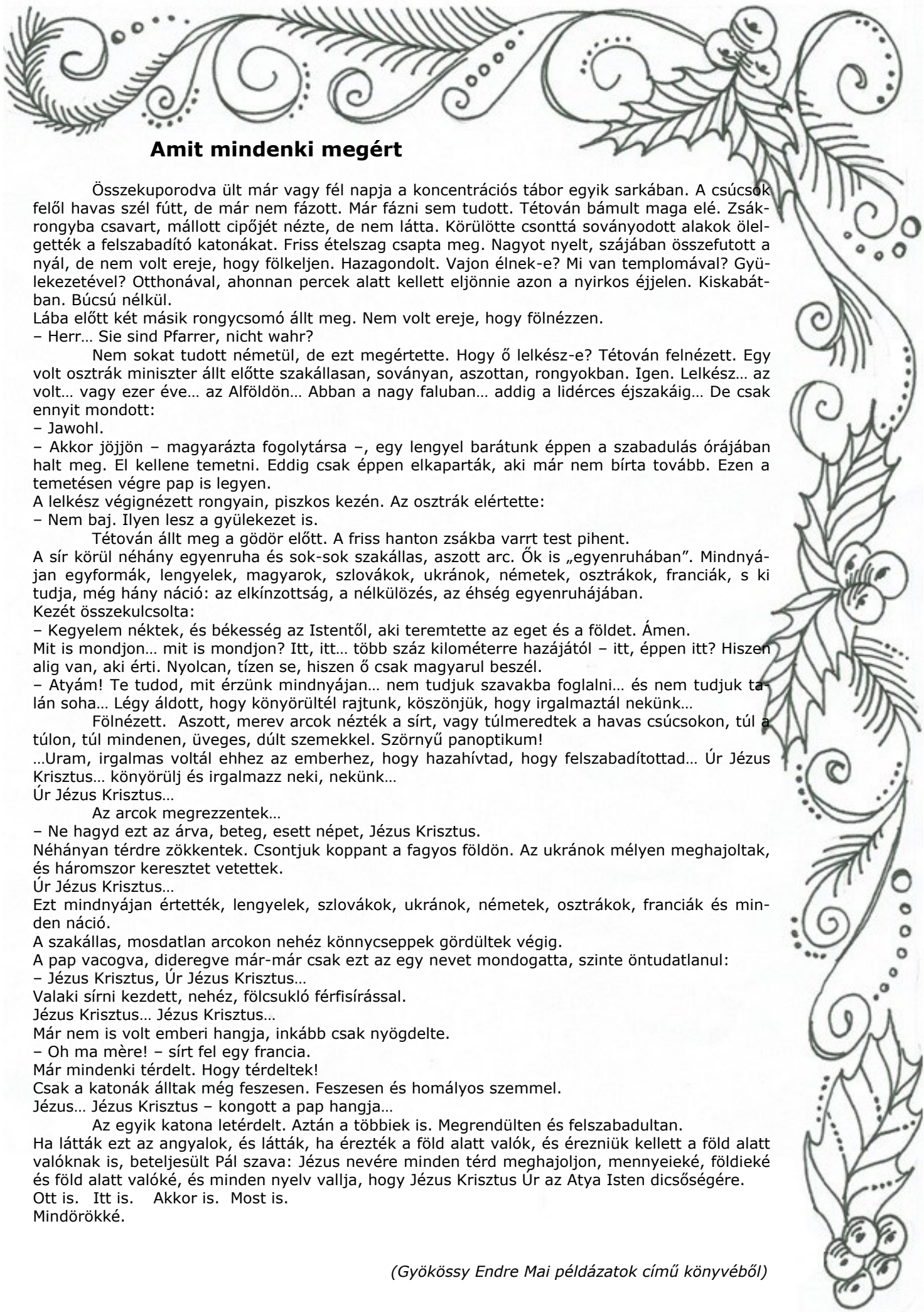
Belőlük öröm, béke, szeretet sugárzott már.

Érezhető volt a melegség, fel-felhangzott egy nevetés.

Ez többet ért bárminél. Ez maga volt az Isten,

S köztudott, hol Isten, ott szükség nincsen.

Lupp Adrienn 5.a

Amit mindenki megért

Összekuporodva ült már vagy fél napja a koncentrációs tábor egyik sarkában. A csúcsok felől havas szél fútt, de már nem fázott. Már fázni sem tudott. Tétován bámult maga elé. Zsákrongyba csavart, mállott cipőjét nézte, de nem látta. Körülötte csonttá soványodott alakok ölelgették a felszabadító katonákat. Friss ételszag csapta meg. Nagyot nyelt, szájában összefutott a nyál, de nem volt ereje, hogy fölkeljen. Hazagondolt. Vajon élnek-e? Mi van templomával? Gyülekezetével? Otthonával, ahonnan percek alatt kellett eljönnie azon a nyirkos éjjelen. Kiskabátban. Búcsú nélkül.

Lába előtt két másik rongycsomó állt meg. Nem volt ereje, hogy fölnézzen.

– Herr... Sie sind Pfarrer, nicht wahr?

Nem sokat tudott németül, de ezt megértette. Hogy ő lelkész-e? Tétován felnézett. Egy volt osztrák miniszter állt előtte szakállasan, soványan, aszottan, rongyokban. Igen. Lelkész... az volt... vagy ezer éve... az Alföldön... Abban a nagy faluban... addig a lidérces éjszakáig... De csak ennyit mondott:

– Jawohl.

– Akkor jöjjön – magyarázta fogolytársa –, egy lengyel barátunk éppen a szabadulás órájában halt meg. El kellene temetni. Eddig csak éppen elkaparták, aki már nem bírta tovább. Ezen a temetésen végre pap is legyen.

A lelkész végignézett rongyain, piszkos kezén. Az osztrák elérte:

– Nem baj. Ilyen lesz a gyülekezet is.

Tétován állt meg a gödör előtt. A friss hanton zsákba varrt test pihent.

A sír körül néhány egyenruha és sok-sok szakállas, aszott arc. Ők is „egyenruhában”. Mindnyájan egyformák, lengyelek, magyarok, szlovákok, ukránok, németek, osztrákok, franciák, s ki tudja, még hány náció: az elkínzottság, a nélkülözés, az éhség egyenruhájában.

Kezét összekulcsolta:

– Kegyelem néktek, és békesség az Istentől, aki teremtette az eget és a földet. Ámen.

Mit is mondjon... mit is mondjon? Itt, itt... több száz kilométerre hazájától – itt, éppen itt? Hiszen alig van, aki érti. Nyolcan, tízen se, hiszen ő csak magyarul beszél.

– Atyám! Te tudod, mit érzünk mindnyájan... nem tudjuk szavakba foglalni... és nem tudjuk talán soha... Légy áldott, hogy könnyörültél rajtunk, köszönjük, hogy irgalmaztál nekünk...

Fölnézett. Aszott, merev arcok nézték a sírt, vagy túlmeredtek a havas csúcsokon, túl a túlon, túl mindenben, üveges, dúlt szemekkel. Szörnyű panoptikum!

...Uram, irgalmas voltál ehhez az emberhez, hogy hazahívtad, hogy felszabadítottad... Úr Jézus Krisztus... könyörülj és irgalmazz neki, nekünk...

Úr Jézus Krisztus...

Az arcok megrezzentek...

– Ne hagyd ezt az árva, beteg, esett népet, Jézus Krisztus.

Néhányan térdre zökkentek. Csontjuk koppant a fagyos földön. Az ukránok mélyen meghajoltak, és háromszor keresztet vetettek.

Úr Jézus Krisztus...

Ezt mindnyájan értették, lengyelek, szlovákok, ukránok, németek, osztrákok, franciák és minden náció.

A szakállas, mosdatlan arcokon nehéz könnycseppek gördültek végig.

A pap vacogva, dideregve már-már csak ezt az egy nevet mondogatta, szinte öntudatlanul:

– Jézus Krisztus, Úr Jézus Krisztus...

Valaki sírni kezdett, nehéz, fölcsukló férfisírással.

Jézus Krisztus... Jézus Krisztus...

Már nem is volt emberi hangja, inkább csak nyögdelte.

– Oh ma mère! – sírt fel egy francia.

Már mindenki térdelt. Hogy térdeltek!

Csak a katonák álltak még feszesen. Feszesen és homályos szemmel.

Jézus... Jézus Krisztus – kongott a pap hangja...

Az egyik katona letérdelt. Aztán a többiek is. Megrendülten és felszabadultan.

Ha látták ezt az angyalok, és látták, ha érezték a föld alatt valók, és érezniük kellett a föld alatt valóknak is, beteljesült Pál szava: Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

Ott is. Itt is. Akkor is. Most is.

Mindörökké.

(Gyökössy Endre Mai példázatok című könyvéből)

JULISKOLA

Budapest-Fasori Református Kollégium
Julianna Általános Iskolájának az újságja
19. évfolyam 1. szám – 2016. december

Fedélterv: Kurucz Tímea

Keretgrafika: Fábíán Katalin

Szerkesztette: Dévai-Józsáné Furuglyás Márta és Laczi Petra

